

**De Leuvense Associatie,
lang leve de verzuiling!**

p. 3

**Kom alles te weten over
Loko en uw favoriete
studentenblad**

p. 6-7

**Iedereen ging weer uit
de bol op Marktrock. Je
kan het zelf zien**

p. 8

KOTENKORT LEIDT TOT STIJGENDE PRIJZEN

De jacht op een kot

E staat in een kamer van drie op drie meter, door de kotbaas geschat op veertien vierkante meter, waarvan een deel dankzij het schuine dak slechts anderhalve meter hoog is. "Natuurlijk zijn er wel ruimere kamers beschikbaar, maar die kosten dan wel 250 euro per maand." Wie gedurende de laatste weken op kotenjacht is geweest zal vast soortgelijke situaties hebben meegemaakt.

Het huidige kamerdekreet stamt uit 1996. Dit had als gevolg dat een heel aantal koten niet meer voldeden aan de minimumvereisten (oppervlakte, minimum raamoppervlak, aantal toiletten en douches). Niet alle eigenaars waren echter bereid om de nodige investeringen te doen om aan die vereisten te voldoen. Zij opteerden er dan ook voor om niet langer te verhuren. De Stad Leuven voert tegelijkertijd een zeer streng bouwvergunningbeleid op het gebied van studentenkamers. Zo is het haast onmogelijk geworden om nieuwe kamers bij te bouwen of bestaande gebouwen ingrijpend te veranderen. Logisch gevolg: het aantal beschikbare kamers is al een aantal jaren gestaag aan het dalen.

TORRES

De kotenmarkt kwam nog zwaarder onder druk te staan in maart. De Dienst Patrimonium van de KU Leuven besloot om één van haar gesubsidieerde residenties, Terbank te verkopen. Ook op Camillo Torres verdwijnen er kamers. Honderd kamers zullen dit jaar nog gerenoveerd worden. Op zich een lovenswaardig initiatief. Jammer alleen dat er zo dit academiejaar 267 gesubsidieerde kamers minder beschikbaar zijn. De huisvestingsdienst kreeg veel te laat de informatie over Terbank en was dus niet meer in staat om een goed alternatief te verzinnen. 267 studenten moesten dit jaar dus hun kot vinden op de privémarkt. Het ging hier dan wel niet om beurs- of bijna-beursstudenten, maar om mensen die in de hogere inkomensschalen lagen en om één of andere reden toch graag op een residentie van de KU Leuven hadden gezeten. Het was toen sommigen al niet ontgaan dat sommige kotbazen wel eens geneigd zouden zijn om misbruik te maken van de situatie. Zij zouden misschien hun huur gevoelig verhogen, ondanks het feit dat het totale aantal kamers in Leuven rond de 20.000 ligt.

Rondvraag bij verscheidene immobielkantoren, die een groot aantal studentenkamers beheren, wees uit dat er dit jaar enkele nieuwe trends zijn ontstaan. In plaats van het gebruikelijke juni, waren er al in april studenten op zoek naar een kot voor het komende academiejaar. Ook kwamen de studenten die afzwaaiden vaak al zelf met

iemand die hun kamer wel wou overnemen. Resultaat: halfweg juli hadden die kantoren alle vrije kamers voor volgend academiejaar verhuurd. In normale omstandigheden is dit pas het geval in augustus. Deze tendens werd ook door de huisvestingsdienst waargenomen. Momenteel levert een bezoekje aan kotwijs, de internet-zoekfunctie voor koten gekoppeld aan de databank van de huisvestingsdienst, een 500-tal beschikbare kamers op. Normaal wordt deze situatie pas midden september bereikt. Positief is wel dat er op dit moment weer een lichte stijging merkbaar is, in tegenstelling tot vorige jaren toen een daling van gemiddeld vijftig kamers per week werd waargenomen.

De huisvestingsdienst meldt dat de huurprijzen van de in juli beschikbare koten inderdaad zes à acht procent hoger liggen dan vorig jaar. Dit cijfer moet volgens studentvoorzieningen genuanceerd worden. Vorig jaar waren er meer dan het dubbel aantal kamers nog beschikbaar op kotwijs om een gemiddelde mee te berekenen. Dit jaar geraakten de goedkoopste koten al in april en mei verhuurd en konden daardoor niet meer worden meegerekend in het gemiddelde. Een echt eerlijke vergelijking is het dus niet. Bovendien vermoedt de huisvestingsdienst dat het gemiddelde over de ganse zomer vermoedelijk minder negatief zal uitvallen, daar er nu soms telefoontjes binnenkomen op de huisvestingsdienst van eigenaars die hun huur willen verlagen. Ook kotbazen kiezen kennelijk eieren voor hun geld.

VOORSPELLEN

Tekort of geen tekort? Een grondige analyse van de huidige stand van zaken is ten vroegste mogelijk in oktober of november. Dan pas is het aantal inschrijvingen voor volgend academiejaar min of meer gekend en is de kotenjacht ten einde. Het aantal achttienjarigen, en daarmee ook het aantal inschrij-

vingen, daalt jaarlijks. Of die daling die van het kamerbestand compenseert is niet zeker. Ook onvoorspelbaar is het gedrag van de studenten die weliswaar in Brussel of Mechelen studeren maar om financiële redenen in Leuven op kot zitten. Nu de Leuvense kamerprijzen langzaam maar zeker stijgen wordt het hoe langer hoe minder de moeite waard om

Parkstraat. Dit zou ook zo'n 120-130 kamers moeten opleveren tegen 2004. Tenslotte worden er ook andere uitbreidingsmogelijkheden verkend. Een samenwerking met privee-investeerdere is één van die plannen. Gehoopt wordt dat dit voor een 150 à 200 bijkomende - zij het niet-gesubsidieerde - kamers kan opleveren. Voorlopig is er

(foto Steven Van Den Eede)

Een nieuw academiejaar, een nieuwe Veto. Onder het motto 'traditie moet zijn' is er in deze eerste Veto van de nieuwe jaargang een afgeslankte lokokatern en een volledige fotopagina over Marktrock. Ernstige journalistiek moet er echter ook zijn. Dit wordt geleverd met artikels over het kotenkort (voorpagina), De Associatie (p 3), de huurwaarborgprocessen (p 3) en de nieuwe stijl van Alma (p 5). De liefhebbers van fuiven krijgen essentiële informatie op p 5 in het artikel over De Albatros, de fuifzaal van Loko. En de meer geëngageerden onder ons mogen ook niet klagen als ze het lijstje met mogelijke engagementen bekijken op p 5. Wie echter meer voelt voor cultuur moet zeker het interview met Daan Stuyven (p 9) eens lezen. Het ABC op de achterpagina tenslotte zorgt voor de vrolijke noot.

een kamer in Leuven te combineren met een treinabonnement.

Ondertussen zit de KU Leuven niet stil. De renovatie van Camillo Torres start op 29 augustus en zou in december ten einde moeten zijn. Op de campus Arenberg, Cité in de volksmond, is men begonnen aan de constructie van twee nieuwe woonblokken met tachtig kamers, ter vervanging van Terbank. Een boeteklausule in het kontrakt met de aannemer moet garanderen dat die residenties tegen september 2003 beschikbaar zijn. In januari wordt er gestart met de bouw van een *guesthouse* voor tijdelijke opvang van buitenlandse studenten op de parking van de faculteit Sociale Wetenschappen in de

alvast zicht op vijftig extra koten tegen het tweede semester.

Er is nog geen reden tot algemene paniek. Het is nog steeds mogelijk om een fatsoenlijke kamer te vinden aan een redelijke prijs. Neem de tijd om een aantal kamers te bezoeken en schrik er niet voor terug om een huisbaas te konfronteren met het feit dat zijn prijzen hoger liggen dan wat jij bereid bent te betalen.

Steven Van Boxel
Kristof D'Exelle

Kot://webstrijd - Is jouw kot al online?

Omdat het kotleven een ekstra dimensie gekregen heeft met de invoering van kotnet, wil DEPO voor wooncultuur, milieu en mobiliteit van Studentenvoorzieningen de (bekabelde) wooncultuur op kot eens op een andere manier stimuleren en organiseert een **kotwebstrijd voor alle hogeschool- en universiteitstudenten**. Bedoeling is dat residenties, peda's, gemeenschapshuizen, themahuizen, colleges, -kortom alles wat onder de noemer 'koten' valt- online gaan en een eigen website maken of verfijnen. Daarvoor werden een aantal 'webstrijd'-criteria opgesteld.

Deelnemende 'koten' of 'webdesigners of -masters' kunnen zich kandidaat stellen door hun gegevens (naam contactpersoon, e-mail contactpersoon, kotadres, naam kot, teamgenoten) door te geven via <http://kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/kotweb.htm>

De deelnemende kotwebsite (het webadres, de URL) dient **ten laatste op 30 november 2002** doorgegeven te worden via depo@dsv.kuleuven.ac.be.

Begin december 2002 zal een bont jurygezelschap de kotwebsites screenen en de webste, mooiste en origineelste site belonen. De jury wordt voorgezeten door Bruno Debbaut (Overkoepelende Studentenraad) en de overige juryleden zijn Astrid Wittebolle (Studio Brussel), Marian Kin (hoofdredacteur Clickx Magazine), Saïd El Khadraoui (Schepen van Studentenaangelegenheden), Jurgen Smekens (Sociale Raad) en Heiko Van Rompuy (Internetbeheerder Studentenvoorzieningen).

Alle deelnemende kotwebsites passeren de virtuele ruimte als 'site van de week' en de winnaars krijgen een eervolle vermelding in de pers. Er zijn echter niet enkel virtuele prijzen te winnen! Dankzij Clickx Magazine krijgt het winnende team alvast een jaar gratis dit computertijdschrift in de bus. Daarnaast zijn er ondermeer kotpartypakketten, ontbijten, Clickx Magazine T-shirts en gezelschapsspellen te winnen. Raadpleeg regelmatig de Depo-website om de prijzenpot te kennen. Het volledige webstrijdreglement vind je terug op <http://kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/kotweb.htm>

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Help mee aan de reductie van de afvalberg

In het nieuwe Vlaams Huishoudelijk Afvalstoffenplan roept Vlaams milieuminister Vera Dua de Vlamingen op om de afvalberg drastisch te laten krimpen. Zo zou tegen 2007 elke Vlaming nog hooguit 150 kg. restafval (huisvuil en grofvuil) per jaar buiten mogen zetten. De minister hoopt onder meer dat tegen 2007 vier op de tien Vlamingen groenten-, fruit- en tuinafval niet langer meegeeft aan de ophaaldiensten, maar dit ondermeer via een verdere uitbouw van het thuiskomposteren, het houden van kippen en de kompostmeesterwerking, verwerkt kan worden. Ook studenten kunnen hun steentje bijdragen. Uit het afvalonderzoek dat Depo uitvoerde onder studenten in 1999 bleek dat er ondanks de selectieve ophaling van GFT in Leuven toch nog 1/4 GFT-afval in de bruine zak van restafval terecht komt. Deze GFT-fractie zorgt bovendien ook vaak voor problemen op vlak van geurhinder, hygiëne en ruimte voor het selekteren van GFT-afval. Depo tracht tegemoet te komen aan deze problemen en ondersteunt daarom een aantal afvalvoorkomingsprojecten.

Zo verleent Depo zijn medewerking aan alle initiatieven m.b.t. komposteren op kot, het zogenaamde *kotposteren*. Op hun website is allerlei informatie te vinden rond kotposteren en ze hebben een *Kotpostkit*, een starters- en zelfhulp pakket voor komposteren op kot, uitgewerkt. Ook vanuit de Milieudienst van de Stad Leuven krijgen die projecten steun (opvolging door kompostmeesters, info-avonden kotposteren.). Daarnaast heeft Depo ook een Kotkip-project uitgewerkt. Momenteel zijn er bij wijze van proefproject respectievelijk drie en twee kotkippen ingezet als verwerkers van organisch afval in de internationale studentenresidentie Junior House en in een gemeenschapshuis.

Overweeg je om te komposteren op kot maar weet je niet hoe er aan te beginnen of denk je erover om enkele kotkippen te houden, spring dan gerust eens binnen op Depo (Inkomhal Alma 2) met je vragen en concrete of vage plannen. Meer info en foto's vind je alvast terug op <http://www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/compost.htm> en www.kuleuven.ac.be/dsv/studvoor/depo/kotkip.htm.

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Cultuurcentrum Leuven: meer dan 200 keer raak!

13 Bink!-voorstellingen:

Laika, Bronks, Kopergieterij, ...

18 x In concert:

Gorki, Arno, Tres Tristes Tigres,

An Pierlé, Madreus, ...

14 dansvoorstellingen:

Rosas, Les Ballets C. de la B., Ultima Vez, ...

10 x literatuur:

**Saint-Amour, Elvis Peeters,
Kristien Hemmerechts, ...**

49 x theater:

**Het Toneelhuis, HETPALEIS, De Tijd,
Toneelgroep Amsterdam, Kommil Foo, Kamagurka, ...**

15 x musical, opera of operette: **Roemeense Staatsopera, Koninklijk Ballet van Vlaanderen, ...**

26 klassieke concerten:

Vlaams Radio Orkest, La Petite Bande, Jan Michiels, ...

4 tentoonstellingen:

Meesterlijke Middeleeuwen, Goldsworthy, Dave McKean, ...

**38 x gasten en vrienden over de vloer en nog veel meer inleiding,
workshops en Achterklap**

met dj-sets & aftershows, met de Kinderhoogdag, met Gedichtendag, met tal van leuke projecten, met ...

Zin in een cultureel seizoen vol verrassingen? Vraag nu onze nieuwe brochure.

Bel ons op 016 23 84 27 Mail ons op cultuurcentrum@leuven.be Surf naar www.cultuurcentrumleuven.be

Of, bezorg ons onderstaande strook terug via fax 016 29 12 15 of per post: Cultuurcentrum Leuven, Brusselsestraat 63, 3000 Leuven

Naam: Voornaam:

Straat: Nummer: Bus:

Postcode: Gemeente:

E-mail:

SVEIO

COLUMN

Klusje

Bon dat was het dan. Eksakt drie jaar Veto, het is mooi geweest. Maar ik wil hier absoluut geen melige affaire van maken. Woorden als afscheid, verdriet of spijt zal ik dan ook niet gebruiken, het woordje missen is echter onmisbaar in dit stukje. Veto maakte immers een groot deel uit van mijn studentenleven de laatste drie jaar. Ik heb mij hier in ieder geval geweldig geamuseerd. Veto is en blijft de ideale speeltuin als je als Leuvense student interesse hebt voor de journalistiek.

Als je drie jaar sirkuleert in de 's Meiersstraat 5, het hoofdkwartier van Veto, maak je de mafste dingen mee. Mijn lijstje met anekdotes is dan ook zo goed als oneindig. Wat me echter het meest bijgebleven is - en dit is wel logisch neem ik aan - is mijn eerste dag bij Veto. Op een zonnige augustusnamiddag in 1999 betrad ik voor de allereerste maal het Vetolokaal in de 's Meiers. Het lokaal lag er rommelig bij, dit is nog altijd het geval trouwens, en tussen die rommel ontwaarde ik het ongeschoren gezicht van toenmalig kersvers hoofdredacteur Bart De Schrijver. Ik vertelde hem heel beleefd, want manieren had ik toen nog, dat ik wel zin had om iets te doen bij Veto. Ik verwachtte dat er iets in de trant van een sollicitatiegesprek zou volgen, dat ik zwaar op de rooster zou gelegd worden om te zien of ik wel de juiste kwaliteiten had. Niets was minder waar. Bart vroeg gewoon mijn naam, vroeg of ik schrijver, fotograaf of dtp'er wou worden en zonder te wachten op antwoord vroeg hij ook of ik nu al iets kon doen voor Veto. Helemaal overdonderd slaagde ik er toch nog in om een « ja » over mijn lippen te krijgen. Hij vroeg mij om tegen negen uur 's avonds nog eens langs te komen, dan zou hij een klusje voor mij hebben.

Wat voor een klusje. Ik moest totaal onvoorbereid een interview via telefoon afnemen van een vrouw wier naam ik al lang niet meer weet over een onderwerp waar ik geen jota van snapte. Het liep uiteraard meteen mis. Ik wist de klepel totaal niet hangen en de vrouw die ik interviewde had dat na ongeveer twee seconden ook wel door. Uiteraard wou ik zo snel mogelijk stoppen, maar Bart had blijkbaar bloed geroken en bleef mij maar vragen toestoppen in dat totaal onleesbaar gekribbel van hem, die ik dan helemaal verkeerd voorlas aan de telefoon. Na ongeveer zeven minuten begon die vrouw echt wel haar geduld te verliezen, Bart gaf steeds meer onleesbare vragen door en ik was een zenuwinzinking nabij. Hoe er een einde aan gekomen is weet ik zelfs niet meer, ik kan het mij met de beste wil van de wereld niet meer herinneren. Misschien heeft Bart die zielige vertoning gestopt, misschien was het Peter Mangelschots, de toenmalige redaktiesekretaris die steeds zorgelijker keek tijdens dat interview.

Toen ik na mijn allereerste interview het gebouw verliet, maakte ik mij in ieder geval de heilige belofte om nooit meer terug te keren naar dat amateuristisch zootje ongeregeld. Wist ik toen veel dat ik drie jaar later dit stukje zou schrijven.

Kristof D'Exelle

Ze zijn toch zo verzuild, meneer

De KU Leuven en haar partners laten er geen gras over groeien. De Leuvense associatie, die naast de Katholieke Universiteit Brussel (KUB) ook dertien katholieke hogescholen aan de KU Leuven bindt, is sinds 10 juli 2002 een feit. Het ontstaan van deze associatie, die ruim 40% van de studenten hoger onderwijs in Vlaanderen vertegenwoordigt, is een onrechtstreeks gevolg van de Bolognaverklaring uit 1999. Toch roept de manier waarop deze associatie tot stand kwam de nodige vragen op. Zowel op het kabinet van minister van onderwijs Vanderpoorten als in de overige associaties had men het liever anders gezien.

De Bolognaverklaring betekende het startschot voor een grondige herverkaveling van het Vlaamse onderwijslandschap. In april 2000 kwam Vlaams minister van onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) met een nota naar buiten die de oprichting voorzag van vijf associaties die het hoger onderwijs in Vlaanderen moesten organiseren. Bedoeling was om telkens één universiteit te koppelen aan de hogescholen uit de regio. Op die manier moest de kwaliteit-zorg van de opleidingen of *akkreditering*, het centrale punt van de Bolognaverklaring, gegarandeerd worden en bovendien boden dergelijke associaties interessante perspectieven op het gebied van infrastructuur, zoals bijvoorbeeld het gezamenlijk gebruik van bibliotheken of laboratoria.

DE K VAN KWALITEIT

Rector André Oosterlinck van de KU Leuven toonde zich meteen zeer bedrijvig in de zoektocht naar potentiële partners voor de associatie rond zijn universiteit. Daarbij ging hij naar eigen zeggen bovenal op zoek naar kwaliteit, want de K van KU Leuven slaat evenzeer op de kwaliteit van het onderwijs als op de katholieke inspiratie van deze instelling. Al gauw slaagde de KU Leuven erin dertien hogescholen en één universiteit rond zich te scharen die net als onze Alma Mater de K van kwaliteit én die van de katholieke signatuur weten te verenigen. Een ware triomf voor Leuven, want zo kwam er een stevige associatie met een marktaandeel van ruim 40%.

Dat was helemaal niet naar de zin van minister Vanderpoorten, die met lede ogen moest toezien hoe de KU Leuven zich beriep op de vrijheid van vereniging om alle katholieke hogescholen van Vlaanderen het hof te maken. Van het oorspronkelijke opzet om vijf regionale associaties te vormen kwam niks in huis, aangezien de Leuvense associatie zich uitstrekt van West-Vlaanderen tot Limburg, en ook de oude liberale droom de verzuiling van het onderwijs te doorbreken en het katholieke net te verplichten samen te gaan met het gemeenschapsnet viel in duigen.

De vier andere Vlaamse associaties zijn evenmin echt gelukkig met de creatie van de Leuvense associatie. Zij hebben het gevoel met de kruimels achter te blijven en moesten machteloos toezien hoe nagenoeg alle katholieke hogescholen voor Leuven kozen. De Gentse Arteveldehogeschool koos na enige aarzeling toch voor een associatie met de Rijksuniversiteit van Gent (RUG), maar de Universiteit Antwerpen (UA) kon niet verhinderen dat de Lessiushogeschool en de Katholieke Hogeschool Kempen, die al in een associatie met de UA gestapt waren, alsnog met de KU Leuven in zee gingen.

LEAGUE

De dertien hogescholen die samen met de KU Leuven en de KUB de Leuvense associatie vormen zijn: EHSAL, Hogeschool Sint-Lukas Brussel, Hogeschool voor

Wetenschap & Kunst, IRIS Hogeschool Brussel, Kato-lieke Hogeschool Brugge-Oostende, Katholieke Hogeschool Brussel, Katholieke Hogeschool Kempen, Kato-lieke Hogeschool Leuven, Katholieke Hogeschool Limburg, Katholieke Hogeschool Mechelen, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen en Lessius Hogeschool. Deze associatie, die zoals gezegd veruit de grootste van Vlaanderen is, zal dus het hoger onderwijs zoals dat in Bologna werd uitgetekend, moeten organiseren.

Bovendien is de KU Leuven ook druk bezig met de uitbouw van internationale associaties. Op 5 juli werd een intentieovereenkomst getekend voor de oprichting van een "League" van prestigieuze Europese universiteiten (met ondermeer Cambridge, Oxford en Heidelberg) met de bedoeling het belang van onderzoek onder

de Europese aandacht te brengen.

Bert Depoortere

SOCIALE RAAD BESTRIJD WANPRAKTIJK MET GRATIS PROCESSEN

Kotbazen houden huurwaarborg nog steeds in

In Leuven zijn er nog steeds een aantal kotbazen die op het einde van het academiejaar onterecht de huurwaarborg inhouden. Sociale Raad probeert deze wanpraktijk te bestrijden door hier tegen kosteloos processen te voeren voor studenten.

Ieder jaar opnieuw worden heel wat studenten bij het verlaten van hun kot gekonfronteerd met moeilijkheden om hun huurwaarborg terug te krijgen. De meeste kotbazen zijn eerlijk en storten bij het einde van het kontrakt dan ook de waarborg terug, maar enkele kotbazen zien echter in die huurwaarborg een interessante bron om zich te verrijken. Op het einde van het kontrakt worden er dan plots onkosten of schade aangerekend, kosten die eigenlijk resulteren uit normale sleet of die helemaal niet door de student in kwestie zijn veroorzaakt. De waarborg wordt dan vervolgens slechts gedeeltelijk of helemaal niet terugbetaald.

DREMPELS

De problemen worden hier vooral veroorzaakt door een gebrekkige wetgeving. Bij het huren van een hoofdverblijfplaats bestaat er een stevige wettelijke bescherming van de huurder. Bij dergelijke huurkontrakten wordt de waarborg gestort op een geblokkeerde rekening op naam van de huurder, die dus de interesten krijgt. De waarborg dient teruggeven te worden bij het beëindigen van het kontrakt door het 'deblokken' van de rekening, waarvoor uiteraard de toestemming van de verhuurder nodig is. Doordat de rekening op naam van de huurder staat, kan de verhuurder niet eenzijdig en onterecht de waarborg inhouden. Voor koten wordt het opstarten van een geblokkeerde rekening voor de huurwaarborg zelden gedaan omdat het wettelijk ook helemaal niet nodig is. De waarborg wordt bij aanvang van de huurperiode meestal volledig aan de kotbaas

overgemaakt. Studenten zijn zodoende aan de eerlijkheid van hun kotbaas overgeleverd als het op terugbetalen aankomt.

Naast zijn zwakke positie omwille van de wetgeving stuit de student nog op enkele andere drempels voor het terugkrijgen van zijn waarborg. Meestal weet de student niet welke stappen te ondernemen en het blijft dan bij enkele telefoontjes en brieven. De bedragen waar het hier om gaat liggen meestal tussen de 50 en 800 Euro. Voor studenten is dat een aanzienlijk bedrag. De kosten om een rechtzaak aan te spannen liggen echter dikwijls hoger dan het terug te vorderen bedrag. Daarbij komt nog dat studenten en hun ouders niet staan te springen om zich in de administratieve mallemlolen te begeven om een rechtzaak in te spannen. Daardoor laten veel studenten de zaken gewoon voor wat ze zijn.

Sociale Raad (Sora), de raad binnen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die zich bezig houdt met sociale materies zoals huisvesting, voeding, mobiliteit, studiemateriaal, enzovoort is daarom in januari 1994 begonnen met het kosteloos voeren van huurwaarborgprocessen. Zowel de administratieve kant van de zaak als de kosten en het risico worden door Sociale Raad gedragen. Dit werd mogelijk gemaakt door de inzet van de bevriende advocaat Johan Bruyninckx. Na al die jaren blijkt de balans sterk positief te zijn. Nagenoeg alle zaken werden gewonnen en zo groeit de druk op kotbazen om de waarborg terug te betalen, omdat ze weten dat er anders effectief een proces volgt.

PROCES

Wat kan een student ondernemen wanneer hij of zij merkt dat de huurwaarborg onterecht gedeeltelijk of helemaal wordt ingehouden? Wanneer herinneringen aan het adres van de kotbaas niets opleveren stuurt de student best een aangezekende brief naar de verhuurder. Zet dit evenmin zoden aan de dijk, dan kan men bij de huisvestingsdienst terecht (die ook kan helpen met het versturen van de

aangezekende brief), die zal pogen te bemiddelen in het konflikt met de huisbaas. Deze stap leidt in de meeste zaken tot een oplossing. Haalt deze bemiddeling niets uit dan kan de student vervolgens naar Sociale Raad stappen. Sociale Raad speelt het dossier dan door naar zijn advocaat die de verhuurder zal dagvaarden voor de vrederechter. Sociale Raad doet dit gratis voor iedereen wiens huurwaarborg onterecht wordt ingehouden.

Wetende dat de gemiddelde kotprijs de laatste jaren gestaag gestegen is, weigert Sociale Raad zich nog neer te leggen bij illegitieme kotprijsverhogingen zoals gebeurt bij het onterecht inhouden van huurwaarborg door een aantal malafide kotbazen. Sociale Raad wil als behartiger van de sociale studentenbelangen dergelijke wanpraktijken een halt toeroepen, zeker in een situatie waar de kotprijs artificieel wordt opgedreven door de krapte van de kotmarkt die de huurprijs op ondemokratische wijze de hoogte in drijft. Door deze actie wordt niet alleen het belang van een enkele student gediend, maar worden ook de fundamentele en onrechtvaardige hiërarchische posities op de Leuvense huisvestingsmarkt aangekaart.

Stijn Neuteleers
Helder De Schutter
Steven Van Boxel

Voor meer vragen in verband met de huurwaarborgproblemen kan u steeds terecht bij de huisvestingsdienst (Naamsestraat 80, 016/32.44.00) of bij Sociale Raad zelf ('s Meierstraat 5, 016/22.95.41, sora@sora.student.kuleuven.ac.be, www.sora.student.kuleuven.ac.be). Ook mensen die zich willen inzetten voor dit thema of andere sociale thema's zijn steeds welkom op Sora.

"Drank, geld en vrouwen"

Te Albatros zoekt ze nog alledrie. Zo sprak Jeroen Toelen, de nieuwe beheerder van de Albatros. In Leuven zijn er niet zo danig veel geschikte plaatsen om als student eens goed uit de bol te gaan en dit is echt wel een probleem. Gelukkig is er nog de Albatros, gezelligheid troef en zeker niet te duur. Laat u vooral niet misleiden door het bovenstaande sitaat, de beheerder heeft ook goed doordachte plannen om de Albatros nog beter te maken.

Tijdens de jaren negentig van de twintigste eeuw was een van de belangrijkste dossiers van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) het *fuifzaaldossier*. Leuven telde steeds minder fuifzalen en toen de Lido in 1998 moest sluiten wegens verbouwingen werd de situatie al helemaal dramatisch. In november 1998 kwam het zelfs tot een grote betoging waarin de studenten hun recht tot fuiven opeisten. Na overleg besloot Loko dan maar om samen met de kringen een eigen fuifzaal uit te baten. Dit is natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan in Leuven.

BUITENKANS

Voor de lokatie was een probleem. Verschillende opties werden bekeken. Een garage aan de vaartkom, een stuk van het Philipsgebouw of een spiksplinternieuwe zaal buiten de ring, geen enkele van die opties was om praktische redenen haalbaar. In 2000 waren de fuifzaalgoden Loko plots wel gunstig gezind. Fuifzaal Albatros in de Brusselsestraat ging failliet en de mogelijkheid bestond om de zaal over te nemen. Dit buitenkansje werd dan ook met beide handen aangenomen. Kinderziekten waren er echter

wel, de zaal verkeerde na jaren van verwaarlozing in een behoorlijk slechte staat en moest dus dringend opgekalefaterd worden. In de zomer van 2000 werd dan ook zwaar geïnvesteerd om het dak, de elektriciteit en het sanitair volledig te vernieuwen.

Loko stelt twee doelstellingen voor de Albatros. Ten eerste moet er een goedkope fuifzaal worden aangeboden aan de verschillende verenigingen en organisaties in Leuven en het Leuvense. De fuifzaal hoopt vooral de verschillende fakulteitskringen aan te trekken, zij zijn via Loko namelijk mede-eigenaar van de Albatros en krijgen daarom een speciale korting. Dit wil echter niet zeggen dat de vele Leuvense studentenverenigingen niet welkom zijn, integendeel zelfs. De Albatros krijgt tenslotte ook nog verenigingen over de houten vloer die zelfs niets met het Leuvense studentenleven te maken hebben,

vooral dan in het weekend. We denken hier vooral aan jeugdverenigingen of de organisatoren van personeelsfeestjes. De tweede doelstelling is misschien een beetje idealistisch. Loko hoopt via de Albatros druk uit te oefenen op de markt van fuifzalen. De mensen

om te zetten. De troeven van de zaal liggen volgens hem in de gezelligheid, in zijn omvang - niet te groot en niet te klein - en in zijn goede akoestiek, met dank aan de houten vloer. De kersverse beheerder kijkt echter verder. "Op sommige punten is de zaal nog wel voor verbetering vatbaar. Dan denk ik vooral aan een nieuwe voordeur, een nieuwe vloer in de kelder en achter de toog en meer rekken in de vestiaire. Ik weet dat dat zware investeringen zijn en dat ik me aan een budget te houden heb, maar soms is het beter, zeker financieel, om iets direct goed in orde te maken dan regelmatig een halfslachtige oplossing te zoeken."

Een goede indruk nalaten is ook een van de stokpaardjes van Jeroen. "Als verenigingen of organisaties tevreden zijn over de zaal en de service zullen ze bij de volgende gelegenheid dat zij nog iets organiseren zeker terugkomen naar de Albatros." Het is trouwens om die goede indruk te blijven nalaten en te verbeteren dat de Albatros in september een poosje gaat sluiten om een nieuw lijkje verf te krijgen. Toelen heeft voor de toekomst ook ambitieuzere plannen met de Albatros dan gewoon de zaal te verhuren aan verenigingen of organisaties. "Ik ben al een tijdje aan het broeden op een idee. Ik zou het prachtig vinden als de Albatros af en toe zelf iets organiseerde. Konkreet is het allemaal nog niet, maar gelegenheden als oudejaarsavond zijn daar echt wel perfect voor."

van Loko zijn echter wel realistisch genoeg om te beseffen dat die invloed met één fuifzaal enorm beperkt is.

GEDREVEN

Jeroen Toelen, de nieuwe beheerder van de Albatros, mag vanaf september die mooie doelstellingen in de praktijk gaan omzetten. Toelen is niet bepaald een groentje in het Leuvense studentenmilieu, hij heeft immers jaren meegedraaid in het presidium van Politika. Deze gedreven *workaholic* barst van de ideeën en popelt om ze in werkelijkheid

Kristof D'Exelle
Foto: Steven Van Den Eede

U kan de Albatros bereiken op 0497 / 27 41 14, of spring gewoon even binnen in het Loko-hoofdkwartier, 's Meiersstraat 5 te Leuven.

OUDESTE VRIJE RADIO JONGER DAN OOI

Radio Scorpio draait u binnen op 106 FM

Toen een zekere Jacob d' Hollandse samen met een aantal maten op 15 oktober 1979 eigenhandig een zender in elkaar flanst en daarmee ietwat illegaal vanop een studentenkot de Leuvense ether met een voordien ongehoord geluid rijker maakte, was Radio Scorpio geboren. 23 jaar later heeft de zender heel wat omzwervingen

gekend, maar nog steeds wil 106 FM garant staan voor spraakmakende radio.

Snel na de eerste uitzendingen vond Radio Scorpio onderdak in de gebouwen van het vroegere Stuc. Met de nodige ruimte ter beschikking ontpopte de oudste lokale vrije radio van het land zich tot een vreemde eend in het medialandschap. In tegenstel-

ling tot bijna alle andere radiozenders zwoer Scorpio elke vorm van reclame af. Ook vandaag nog zijn het bestuur en de huidige programmamakers ervan overtuigd dat inmenging van adverteerders het onafhankelijke karakter van de zender kan schaden. Bovendien is Radio Scorpio steeds een voorvechter geweest in het steunen van nieuwe en niet steeds even gemakkelijke muziek, iets waar adverteerders niet al te vaak hoog mee oplopen. Met welke muziek loopt Scorpio dan hoog op?

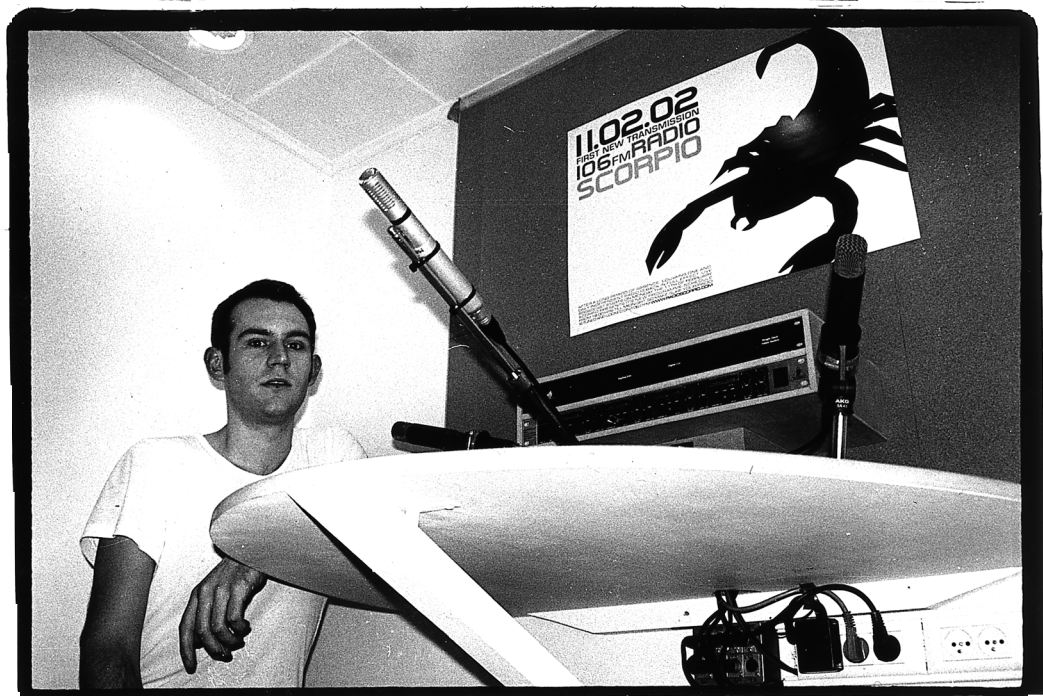
In feite kan alles aan bod komen zolang het maar voldoende kwaliteit in zich draagt. Reggae, emocore, funk, new electronix, hiphop, bossa, metal, jazz, house, postrock, drum 'n bass, stoner, tech en ga zo maar door, zijn ondergebracht in een hele resem muziekprogramma's, samengesteld door jongelui die de beste platen op de hielen zitten. Naast zijn voorliefde voor progressieve muziek wil Radio Scorpio ook in de ether te horen zijn als een scherpzinnige en onafhankelijke informatiezender. Sinds de herlansering van de zender op 11 februari dit jaar (gedurende 2 jaar zond Scorpio niet uit wegens een gedwongen verhuis die voor wat problemen zorgde) starten de live-uitzendingen om 18u met het dagelijkse aktualiteitsprogramma

ScorpioScoops. Nieuws, duiding, interviews, reportages, alles met een venijnig staartje. Ook film, strip, literatuur en humor komen aan bod. En elke zondag krijg je 2 uur migrantenradio voorgeschoteld. Wanneer er geen programma's aan de gang zijn, kan u luisteren naar een onvervalste non-stop lijst. Kortom: een Socio-Culturele Organisatie voor Regionale en Pluralistische Informatie-Overdracht.

Naast al die boeiende overdracht kan Scorpio het niet laten geregeld eens een goed feestje te organiseren. Naast een enigzins dwangmatige drang is dat ook een noodzakelijke keuze om de kas te spijzen. Scorpio leeft immers hoofdzakelijk van de inkomsten van haar evenementen. Tevens betaalt elke medewerker jaarlijks een kleine bijdrage en vanaf 2003 zal de radio voor het eerst gesubsidieerd worden door de stad Leuven. Wat de feestjes betreft, pakt Scorpio vanaf dit jaar weer uit met haar vroeger beruchte Scorpio-party's. Op 10 oktober draait Scorpio het beste van zichzelf aan elkaar in zaal Rumba. Als je wil meedraaien in Scorpio, trek dan je beste pak aan, schiet in je sloffen en baan je een weg naar de studio in de 's Meiersstraat. Naast Veto trouwens. Mailen, bellen of schrijven word je minstens in evenveel dank afgenomen.

Peter Verschuere
foto: archief

Radio Scorpio - 016/22.23.00 - 's Meiersstraat 5
3000 Leuven - www.radioscorpio.com

Nieuw konsept goedgekeurd

Sinds mensenheugenis - of nu toch al zo'n 48 jaar - zorgt de Alma Mater ook letterlijk voor het voedsel van de student. De drie grote en vier kleine restaurants van Alma staan zo goed als dagelijks in voor de maaltijden van studenten, personeel en eventueel voor niet-studenten. Daarenboven geldt Alma als belangrijke werkgever voor bijverdienende studenten en is het ook interessant als onderzoekscentrum voor alles uit de voedselsfeer.

Toch heeft ook een monument als Alma af en toe nood aan vernieuwing en zo werd het nieuwe konsept van *look en cook* vanaf 15 april van dit jaar in Alma 1 geïntroduceerd. Het ging hier om een proefproject en na grondige evaluatie zou beslist worden om de vernieuwing al dan niet uit te breiden tot de overige restaurants. De invoering van het nieuwe konsept in Alma 2 deze maand doet vermoeden dat het project doorgelicht en goed bevonden is.

LEEFBAAR

Toch nog even alles op een rijtje zetten. Onder het motto 'alles kan beter' kreeg Alma dus een nieuw konsept te verwerken. De belangrijkste motivaties waren het krennen van meer variatiemogelijkheden in het aanbod en het verminderen van de wachtrijen, om nog maar te zwijgen van de afvalberg. Bondig samengevat: de prijs-kwaliteit-verhouding verbeteren en zeker niet onbelangrijk: de hele Alma-idee en de praktijk leefbaar houden naar de volgende studentengeneraties toe.

De belangrijkste maatregelen zijn een aantal verbouwingen, in Alma 2 en 3 vooral ter bevordering van Alma's sociale functie en dus tevens de kwaliteit. Ook de algemene invoering van het *free-flow-systeem*, namelijk één wachtrij per schotel, moet hiertoe bijdragen. Daarnaast is er de welbekende en fel omstreden prijsstijging. Maar centraal staat natuurlijk de veranderingen in de samenstelling van de maaltijden zelf: *look en cook*. De klant wordt een kwalitatief onthaal beloofd en kan vervolgens kiezen uit de vier keukens waarbij zelfs de eigen maaltijd kan ineengepuzzeld worden in het *à la carte buffet*. Gegoochel met eiwit- en andere componenten maakte de zaak echter zo ingewikkeld voor Alma-klant én -medewerker dat discussies aan de kassa niet uitbleven en wachtrijen veroorzaakt werden.

Zo bleef tijdelijk het achterpoortje bestaan om toch nog gratis frieten te bekomen door geen zetmeelcomponent (frieten, rijst of puree) te nemen in de zelf samengestelde maaltijd maar wel gebruik te maken van de mogelijkheid om bij te halen. Gelijkwaardige problemen hebben aangezet tot kleine bijstellingen - een zetmeelcomponent zit nu vast in alle *à la carte* maaltijden - en uiteindelijk een konsept dat op alle Alma-filialen van toepassing kon worden. Het ultieme doel is het samenvatten van de 'eetgerechten van de student' op één A4-blad en zo een bondige voorstelling te geven van het systeem en ook het minimum waaraan Alma ten allen tijde moet voldoen. Een voorontwerp is af en moet de meer lijvige voorgangers van de eet(ge)-rechten gaan vervangen.

EKSPERIMENTEREN

Een evaluatie heeft het definitieve konsept nu ook in de overige Alma-restaurants gebracht. Bij die bespreking werd rekening gehouden met de ontvangen reacties en dan vooral die van de nieuwsgroep op de Alma-site. Volgens Alma wordt het geheel 'properder' opgevat en worden de aanpassingen na grondige kennismaking over het algemeen positief onthaald.

Klachten spitsen zich voornamelijk toe op de prijsstijging, waar uiteraard niet op teruggedrukt zal worden. Kleine, praktische wijzigingen binnen de mate van het mogelijke komen er wel. Zo worden de sauzen met het pompsysteem heringevoerd en komt er verbeterde signalisatie. Ook aan het teruggelopen vegetarisch aanbod wordt nog gesleuteld: Alma 2 krijgt een voortrekkersrol en wordt een soort eksperimenteruimte voor nieuwe gerechten. Andere aspecten van het nieuwe konsept blijven behouden. Toch kan het reeds goed ingeburgerde *à la carte*-menu nog steeds niets veranderen aan het sluimerende vermoeden van verminderde keuzemogelijkheden.

Over de verbouwingen valt momenteel weinig te zeggen. De aanpassingen in Alma 2 beperken zich tot kleinigheden als verbeterde verlichting in de buffetzone en een extra kassa; grotere onderhoudswerken zijn voor later. In Alma 3 kan men spreken van een *tabula rasa*: volledige vernieuwing van het meubilair, de vloer, de creatie van kleinere eenheden om het reftergevoel tegen te gaan, enz. Hoe dat er dan in het echt uitziet kunnen we pas bij het begin van het academiejaar vernemen.

De grootste verandering zit er eigenlijk nog aan te komen. Vanaf oktober zal immers effectief worden gecontroleerd wie student of personeelslid is en dus van de laagste Alma-tarieven mag genieten. In een eerste fase werkt men vooral aan sensibilisering. In de loop van de maand wordt het

supplement dan daadwerkelijk aangerekend. U bent gewaarschuwd.

De nieuwe rode en groene kaartjes voor negatieve en positieve feedback, tot slot, lijken alvast goed ingeburgerd. De vlotte consumptie van de eerste soort doen

uitschijnen dat men ook deze herfst niet stil zal zitten bij Alma.

Joris Beckers
foto: archief

STUDENTENENGAGEMENT IN LEUVEN

Gezocht: Superman

Een nieuw academiejaar, een nieuw geluid. Je bent net terug uit het zonnige zuiden. Bruingebrand, moegedanst en bijgelezen, maar bovenal volledig ontspannen, kortom, je bent klaar om er weer in te vliegen. Je lijstje met goede voornemens voor het komende studiejaar groeit gestaadig aan. Leerstof bijhouden van in den beginne, meer cultuur, meer tijd voor vrienden, meer toffe fuiven, en al eens wat altruïsme. Eindelijk dat wetsvoorstel voor de 36-urendag erdoor krijgen. Je handen jeuken nu al.

Uit een onderzoek van enkele sociologen van de KU Leuven naar het maatschappelijk engagement van de Leuvense studenten, bleek in 2001 dat ondanks alle geklaag van de gemeenschap, studenten zich nog wel degelijk inzetten voor hoger gelegen goed dan de eigen studies. Ze doen dit wel vooral in domeinen die hen (on)recht-streks aanbelangen: de studentenbeweging, jeugdbewegingen als Chiro en scouts, en sportverenigingen. Een gedroomd engagement is volgens de ondervraagde derdejaars konkreet, heeft weinig verplichtingen en biedt veel variatie. Hoewel er zeker enig altruïsme in het spel is, blijft het hoofddoel van dit soort engagementen zichzelf ontplooiën, mensen ontmoeten en vaardigheden aanleren die in het latere leven van pas kunnen komen.

Je wil dus een beter mens worden, maar je weet niet helemaal hoe daaraan te beginnen. Een keuze maken uit het enorme aanbod tot engagement in Leuven is niet gemakkelijk. Veto wil het nog een beetje moeilijker maken en een summierse selectie bieden van mogelijk initiatief in Leuven buiten de kringen om. We spreken zo wel tegen onze eigen winkel, maar zo af en toe is dat nodig om nog au sérieux genomen te worden. Wij zijn niet aansprakelijk voor gebeurlijke ongevallen tijdens de activiteiten. Zeg niet dat we je niet gewaarschuwd hebben.

Je bent dol op cultuur, liefst nog met de grote K, maar het mag ook al eens wat minder kosten. Stuk verhoort uw gebeden als u eerst de hare verhoort! In ruil voor hun inzet bij promotie, kaartjesknippen, opruim, artiestenopvang en meer van dat fraais krijgen vrijwilligers vrijkaarten voor Stukactiviteiten. Het Stuk, dat zijn stek heeft boven op de berg in Naamsestraat, zorgt als geen ander voor teater, dans, muziek en de alternatieve film in Leuven.

Ben je het niet eens met de ongelijke verdeling in de wereld? Vind je dat wij best wat meer zonnig kunnen gebruiken en dat ze daar in het zuiden gerust wat hamburgers voor in de plaats verdienen? Student Aid biedt soelaas. Een entoesiaste ploeg vrijwilligers werkt en discussieert een jaar lang rond ontwikkelingssamenwerking en noord-zuidverhoudingen. De tastbare outcome daarvan zijn twee aktieweken waarin alle Leuvense studenten op ludieke en meer serieuze wijze een beetje bij de noord-zuidproblematiek betrokken worden.

Misschien ben je wel dol op duistere letterwoorden waar alleen ingewijden betekenis aan kunnen geven? Hoe geheimzinniger, hoe beter? Dan zijn de politieke bewegingen alles wat je zoekt: vertel maar aan je vrienden dat je lid bent van Jade, ALS, CDS-Leuven, KVHV, KvS, LSVS of SJW. Wedden dat geen kat weet waarover je het hebt?

Ben je homo? Ben je hetero? Ben je bi? Of ben je fan van Mieke Vogels? Het maakt niet uit, of neemt je maar al te graag in haar gelederen op! Weet jij proefondervindelijk wél hoe het je ouders te vertellen? Misschien kan die wetenschap ook anderen van dienst zijn. Een discussieavond, op weekend, fuiven, het zijn maar enkele van de activiteiten van 8of Leuven.

Je hebt een stille voorliefde voor kippen? Je smacht bij het horen van hun kakelende liefdeskreetjes? Dan heeft Depo (studentendienst voor wooncultuur, milieu en mobiliteit van de KU Leuven) het geknipe project voor jou en je kot: de kotkip.

Zij houdt je afvalberg onder controle, maar vraagt in ruil daarvoor wat aandacht: zo af en toe een goed gesprek, het schoonmaken van haar van duurzame materialen gemaakte hok en niet te vergeten zo af en toe de eieren vanonder haar achterste halen. Misschien houd je echter meer van iets gesofistikeerdere vogels en ben je eerder een Wielewaal-type. De Natuurstudiegroep Dijleland geeft je de mogelijkheid je volledig te outen in een ontspannen omgeving. Of houd je eigenlijk helemaal niet zo van pluimen en bekjes, maar zing je als een nachtegaal? Het Leuvense Universitair Koor (LUK) kan altijd wel versterking gebruiken.

Naast deze geïnstitutionaliseerde vormen van engagement zijn er natuurlijk ook creatievere mogelijkheden. Wat dacht je van vrijwilligerswerk als onkruidplukker van de universitaire tuinen of persoonlijk verzorger van rector Oosterlinck? Verder staan er nog een aantal deeltijdse vakatures open voor een antiglobalist, een gegradueerde optimist, een superman of eventueel batman om de taak van redder van de menselijkheid opnieuw op te nemen en een gemotiveerde handenwinger om examenspanning van medestudenten te verlichten. De fakulteit van Letteren zoekt wat pit, en die van Psychologie kan wel een schroevendraaier gebruiken. Het Rode Kruis vraagt om vampiers. Hoewel onbezoldigd, zal dit engagement u ongetwijfeld de nodige bevrediging schenken. De gemeente Leuven laat ons verder weten dat ze best ook nog wat richtingsaanwijzers kunnen gebruiken. Als dat geen droom is.

Lisa Coppin

Voor meer gedetailleerde informatie over deze mogelijkheden tot engagement in Leuven kan je terecht op de website van Veto of in de 's Meiersstraat 5, enkele suggesties vind je eveneens terug in het Loko Vademekum.

Hier had jouw artikel/foto kunnen staan!
(of je had het kunnen layouten)

LOKO-VETO

Porno! Porno! Porno!

Fà, met zo'n titel hebben we tenminste jullie aandacht. We moeten de kwijlende lezers echter teleurstellen die Veto nu snel aan het doorbladeren zijn. Wat hadden jullie nu gedacht? Het betere porno-materiaal zul je echt niet vinden bij de inschrijvingen of in een aula van de KU Leuven. Maar ook zonder kun je Veto moeilijk oninteressant noemen. Wij brengen immers het nieuws dat een directe impact heeft op het dagelijkse studentenleven.

We schrijven 1973, De oliecrisis zorgde voor een gebrek aan olie in de Westerse wereld en mei '68 had gezorgd voor een overvloed aan linkse studenten in Leuven. In de schoot van de Algemene Studentenraad (ASR) wordt het studentenblad Veto opgericht. De bedoeling van dit blad is meteen duidelijk als de originele kop wordt bekeken, deftig tegen de schenen schoppend van *kerk, kapitaal en staat*. In zijn eerste jaren is Veto dan ook een uiterst links pamflettair blad. En niet zonder succes: met Veto als spreekbuis

slaagde de studentenbeweging erin een konstruktieve oppositie te voeren tegen de universitaire overheid, wat dan weer leidde tot het verwerven van de uiterst belangrijke medebeheersfuncties in het bestuur van de KU Leuven. Medebeheersfuncties die de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), de opvolger van ASR, trouwens nog steeds bekleedt.

Juist om die reden was Veto een ietsiepietsie minder populair - en dit is echt wel het understatement van de week - bij de universitaire overheid. Vooral rector Dillemans in de jaren '80 kreeg spontaan zure oprispingen als hij de naam Veto hoorde. Die extreem-linkse dagen liggen intussen al een heel tijdje achter ons. Veto is door de jaren heen uitgegroeid tot een zo onafhankelijk mogelijk, kritisch studentenblad. Een studentenblad dat geen angst heeft om zowel de KU Leuven als het eigen Loko op de korrel te nemen.

IMPAKT

Veto brengt dus het nieuws dat een impact heeft op het dagelijkse leven van de

Rector, preses, kardinaal, Veto lacht met allemaal!

Heb je de schrijfmikrobe te pakken, fotografeer je graag de meest uiteenlopende dingen of doe je niets liever dan prutsen met computers: laat het ons weten!

Email: veto@veto.be
Tel: 016/22.44.38

Veto maakt meer amok dan je lief is!

Leuvense student. Die vlag dekt natuurlijk een hele brede lading. We denken dan voornamelijk aan onderwijsmaterie (de Bachelor-Master-structuur) of sociale materie (het kotentekort). Maar er is natuurlijk ook nog cultuur met initiatieven als Ithaka en sport met als uitschieter de onvermijdelijke 24-urenloop. Dit klinkt waarschijnlijk allemaal heel ernstig. In Veto is er natuurlijk ook plaats voor meer ludieke artikels. Neem nu de presesinterviews of het vergelijkende kebab-onderzoek, artikels van vorig jaar die, in tegenstelling tot sommige van die kebabs, heel licht op de maag liggen. Veto mag zich echter niet beperken tot het eigen Leuven. Het grotere plaatje moet zeker ook worden weergegeven. Onze lezers zullen dus regelmatig artikels aantreffen over maatschappelijke of buitenlandse onderwerpen. Laat ons daar eerlijk in zijn: met zo'n idioot in het Witte Huis zijn er interessante onderwerpen genoeg.

Wat we schrijven is nu wel duidelijk. Hoe we het schrijven is een verhaal op zich. Het zal de aandachtige lezer wel niet ontgaan zijn dat Veto een andere spelling gebruikt. U moet dus niet ongerust zijn, er is niets mis met uw ogen. De spelling die wij gebruiken is de spelling-Geerts. Ze werd ontwikkeld in opdracht van de Vlaamse en Nederlandse overheden door een werkgroep onder leiding van professor Geerts van de KU Leuven en eigenlijk was deze spelling voorbestemd om de nieuwe officiële spelling te worden. Door een ongelukkige samenloop van omstandighe-

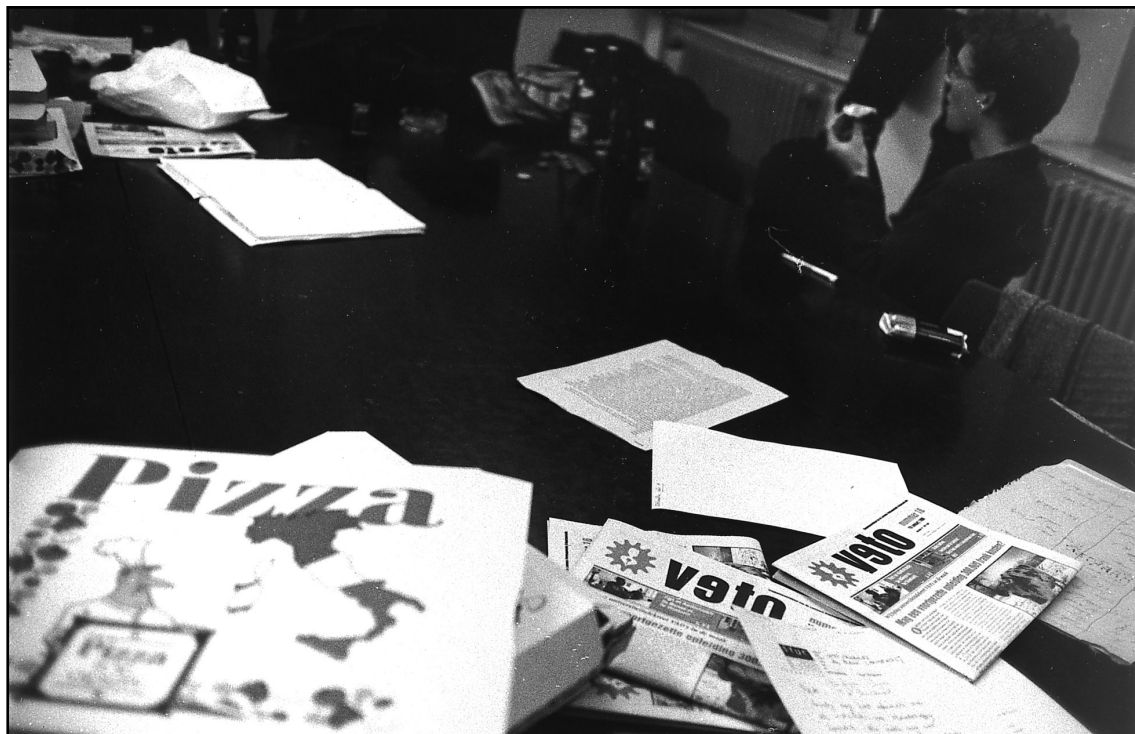
den is dit er echter nooit van gekomen. Het project werd op het laatste ogenblik afgeblazen en vervangen door een veel te snel en ondoordacht ontworpen spelling. Uit protest tegen deze gang van zaken, maar ook omdat de spelling-Geerts veel consequenter is, begon Veto - dat al altijd progressief gespeld had - deze spelling te gebruiken.

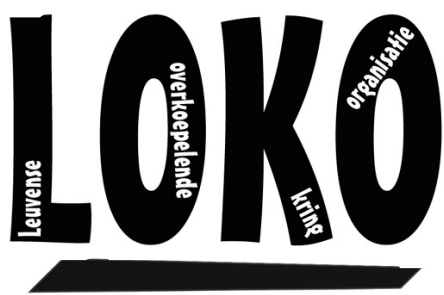
Drukker

Het kloppende hart van Veto is de redactievergadering. Elke vrijdag om 16 uur komt die samen om de nodige knopen door te hakken in verband met Veto. Het is hier dat de medewerkers hun artikels of foto's afleveren die zullen verschijnen in het volgende nummer. Ook worden hier de onderwerpen voor de volgende week besproken en uitgedeeld aan de geïnteresseerden. Tenslotte wordt ook nog eens de Veto van vorige week besproken, vaak lovend, soms ook minder entoesiast. Een beetje opbouwende kritiek moet immers kunnen.

In het weekend, terwijl de meeste studenten zich een beetje ontspannen, gaan sommige Vetomedewerkers onvermoeibaar door met de eindredactie. Hier worden alle teksten nagelezen om daarna door de desktop-publishers of dtp'ers onder handen genomen te worden. Deze *computerfreaks* verzorgen de layout van het geheel. Op zondagavond kijken de medewerkers alles nog eens een laatste keer na en daarna is de Veto klaar om naar de drukker te gaan. Heel dit proces eindigt op maandagavond. Vanaf dan kan je in de meeste universitaire gebouwen, Alma's en fakbars terecht voor een nieuwe gratis Veto, vers van de pers. Lees er eens eentje, je zal er zeker geen spijt van hebben.

Kristof D'Exelle
foto: archief

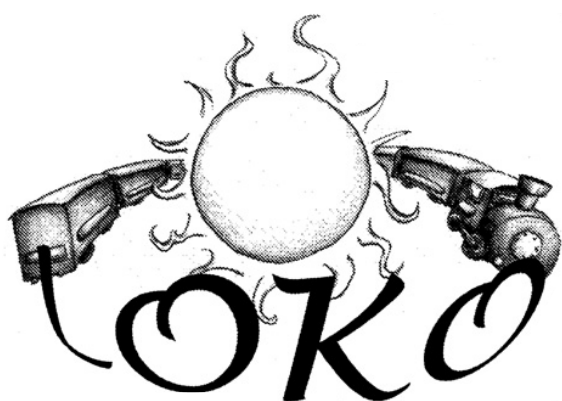

Uit de keuken komt muziek, mij totaal onbekend, maar het klinkt wel goed. "Wie is dat?" vraag ik aan Stef. Stef is een van mijn kotgenoten, de enige die er op dit moment al is. Hij is even groot als ik, slank en heeft prachtig blond haar. Hij legt zijn krant neer en kijkt mij aan. "Geen flauw idee," zegt hij, "tipisch iets voor radio Scorpio." Nieuwsgierig kijk ik naar de radio: 106 FM. "Ik dacht dat onafhankelijke lokale radio's niet meer bestonden?" "Scorpio is een van de weinige die zich niet bij Mango, Top Radio of Contact hebben aangesloten. Daar zijn ze veel te eigenzinnig voor. Het is trouwens de oudste vrije radio van België. Ze draaien geen commerciële muziek en weigeren pertinent om reclame uit te zenden. Nieuws geven ze wel, natuurlijk, en informatie over wat er voor de studenten zoal te beleven valt, want sinds ze bij Loko zitten, zijn ze de officiële studenten-zender."

"Wat is loco? Klinkt Spaans." Stef lacht. "De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Er lopen hier in Leuven enkele tienduizenden studenten rond en op de één of andere manier moeten hun belangen behartigd worden. Zo ongeveer elke faculteit heeft wel haar eigen kring, maar sommige zaken gaan alle studenten aan. Daarvoor dient Loko. Binnen Loko heb je een aantal raden: hier sturen de kringen vertegenwoordigers naartoe om afspraken te maken of een gemeenschappelijk standpunt te vormen." "En dan komen jullie op straat om dat standpunt duidelijk te maken?" "Nou, normaal gezien niet. In de meeste zaken die studenten aanbelangen kunnen we via afgevaardigden mee beslissen wat er allemaal gebeurt. Wat jammer genoeg niet wil zeggen dat er ook altijd even hard naar ons geluisterd wordt. De Alma's bijvoorbeeld worden mee beheerd door mensen van Sociale Raad. Soms kunnen we echter niet verhinderen dat er een prijsstijging komt die wij overbodig vinden. In dat geval maken we dat duidelijk door actie te voeren. Vorig jaar hebben we bijvoorbeeld gratis broodjes uitgedeeld. Maar over Alma gesproken, ik begin honger te krijgen. Ga je mee?"

HOOGZWANGER

Als ik mijn fiets vastmaak voor Alma 1, valt mijn oog op een wel zeer merkwaardig gevormde zuil. Eerst doet het mij denken aan een modern kunstwerk van een hoogzwangere vrouw. Bij nader inzien blijkt het het resultaat te zijn van honderden affiches die over elkaar geplakt zijn. "Hoe lang zou dat wel niet geduurd hebben?" "Allicht niet langer dan een jaar," zegt Stef. Als hij mijn verbaasde blik ziet, gaat hij verder: "Er worden veel fuien en kantussen georganiseerd. Voor de meeste daarvan worden er affiches opgehangen. Sommige kringen hebben zelfs heuse plakploegen die 's nachts rond-

Ik, één van die 26.000

Al in mei kwam zus aandragen met een geschikt kot voor mij. Ze had immers in een studentenkrantje - "Veto of zoiets" - gelezen dat er dit jaar een kotentekort zou zijn. Gelukkig kende zij iemand die een goed kot had en zou afstudereren. Even hebben we nog ons hart vastgehouden toen die kerel tweede zit had, maar uiteindelijk kon ik dan toch mijn spullen verhuizen. Leuke kamer, maar ik dank de hemel dat de kotbazin niet inwoont. Ze raakt maar niet uitgesproken over haar vorige huurders. Alles weet ze nog: wie de goede en de slechte betalende waren, wat ze allemaal studeerden en met wie ze problemen heeft gehad. Zo was er twee jaar geleden één die een fret op zijn kot hield. "Hij had dat wel gevraagd, maar toch: heel de kamer rook ernaar, de geur ging maar niet weg. Uiteindelijk zat er niets anders op dan alle meubels en gordijnen te vervangen. Weigert hij toch wel om daarvoor zijn waarborg af te staan, zeker. Nu zijn ze in een proces verwickeld, waarbij die nozem verdeeld wordt door een advocaat van de studentenbeweging!"

gaan om ervoor te zorgen dat elke affiche van hen die overplakt is, opnieuw gehangen wordt." "Komt daar dan nooit ruzie van?" vraag ik. "Daar worden wel afspraken rond gemaakt, hoor. Dat gebeurt op Kringraad."

Het duurt even voor ik wijs raak uit alle mogelijke menuvormen die de Alma te bieden heeft, maar gelukkig is Stef een geduldige leraar. We besluiten om buiten van het zonnetje te gaan genieten. "Je kunt hier in Leuven toch nog wel iets anders doen dan naar fuiven en op kafee gaan?" vraag ik. "Bestaat er geen kulturele raad of zo?" "Natuurlijk hebben wij een Kultuurraad. Ze organiseren er allerlei cursussen en evenementen. Voix gras bijvoorbeeld, dan kun je gedurende enkele dagen jonge teatermakers aan het werk zien. Daarnaast hebben ze ook projecten rond beeldende kunsten, rond muziek, literaire performances, noem maar op."

"Hoe komt het eigenlijk dat jij daar allemaal zo veel over weet?" "Simpel, ik zat vorig jaar in de Sociale Raad." "Oh, dan heb je zeker geluk gehad?" "Hoezo?" "Wel, je zei toch dat in de raden vertegenwoordigers van de kringen zaten, maar als er nu in een kring meer mensen geïnteresseerd zijn dan ze mogen sturen, dan moet je er toch maar voor gekozen worden." "Ja maar, zo werkt dat niet hoor. Iedereen is altijd welkom. In de raden hebben wel alleen de kringen stemrecht, via hun vertegenwoordigers, maar dat wil niet zeggen dat iemand die gewoon geïnteresseerd is niet kan komen meewerken. Integendeel zelfs: wie al nauw betrokken is bij de werking van zijn kring, heeft zelden ook nog eens de tijd om zich veel met werkgroepen bezig te houden." "Zijn er dan zoveel?" vraag ik. "Eens kijken. Naast Alma hebben we medebeheer in Acco, daar zul je een groot deel van je cursussen kunnen kopen, en in Velo, waar je een fiets kunt huren. We zetelen ook in de Raad voor Studentenvoorzieningen: dat zijn alle diensten voor studenten die de KU Leuven aanbiedt. Als je wil, gaan we morgen samen op stap door Leuven en dan toon ik je waar alles precies is." "Ja, graag. Kan ik mij ineens gaan inschrijven, dan houdt mijn moeder misschien ook eens op met zeuren."

Inschrijven dus. Nummertje trekken, ondertussen een hoop folders en brochures verzamelen die ik later nog wel eens lees. "Ga je een sportkaart nemen?" wil Stef weten. "Ja, natuurlijk. Ik heb altijd volleybal gespeeld. Niks professioneels hoor, maar ik zou het toch graag verder doen." "Je moet eens bij de sportverantwoordelijke van jouw kring gaan horen. Negen kansen op tien zoeken ze nog wel mensen voor de Interfacultaire Bekercompetitie." "Laat me raden: een van de evenementen van Sportraad?" "Je begint het te snappen!" lacht Stef "Daarnaast doen ze ook nog de 24-urenloop, een halve marathon, een sportbeurs en het Lisst, het Leuven Internationaal Studenten Sporttoernooi. Alles om zo veel mogelijk studenten voor een redelijke prijs van sport te laten genieten."

Nu we toch al in de Naamsestraat zijn, wandelen we eerst eens langs het Van Dalecollege en het Atrechtcollege om de studentenvoorzieningen te bezoeken. Sociale Dienst, Jobdienst, Medische Dienst, Huisvestingsdienst, Studieadvies, Sociale Dienst voor buitenlandse studenten. "Tja, hoe zit dat eigenlijk met die buitenlandse studenten? Zijn die niet vertegenwoordigd, of spreken jullie Engels op de vergaderingen?" "Daar bestaat binnen Loko een aparte geleiding voor. Wat zeg ik: twee zelfs. Portulaca zorgt voor opvang, informatie en allerlei activiteiten en The Voice is het Engelstalig studentenblad van de KU Leuven." Genoeg informatie voor één dag: Stef en ik besluiten om vanavond een film te gaan zien.

STEMMING

Het is gisteravond natuurlijk niet bij een film gebleven, we zijn achteraf nog eentje gaan drinken. Het lijkt wel of ik nog nooit zo goed en gemakkelijk met iemand heb kunnen praten. Toen het licht begon te worden, zijn we toch maar naar huis gekomen. Eigenlijk was ik nog totaal niet moe, had ik nog wel uren kunnen verderbabbelen. Nu daarentegen. We zitten zwijgend tegenover elkaar in de keuken. Op de één of andere manier is hij er toch in geslaagd om er even fris en vrolijk uit te zien als gisteren. Zucht.

Leuvense overkoepelende kringorganisatie

Opeens komt er een meisje binnen, klaarwakker en veel te uitbundig voor mijn huidige stemming. "Ah, daar heb je ons Katrijn." zegt Stef bij wijze van voorstelling. "Katrijn zit bij Kringraad." "Ha, ja, van de affiches," herinner ik mij. "Affiches?" Ze kijkt mij vragend aan. Een beetje onzeker begin ik te herhalen wat Stef mij vertelde over plakafspraken en zo. Meteen onderbreekt ze mij om met een furieuze blik tegen Stef uit te varen. "Is dat alles wat jij vertelt over Kringraad? Dat is weer tipisch iets voor een Sorakker. Ik doe toch ook niet of jullie alleen maar broodjes uitdelen? Wie is er na de invoering van de semestereksamen aan de rector gaan zeggen dat twee weken te kort zijn om alle examens fatsoenlijk te spreiden? Waar wordt beslist hoe de subsidies voor de kringen en vrije verenigingen verdeeld worden? Door wie worden er nota's uitgewerkt om te voorkomen dat de profen alleen nog maar met Engelse cursussen werken? Dat is allemaal Kringraadmaterie!"

"Hoe moet een gewone student dat eigenlijk allemaal te weten komen?" denk ik luidop. Tenslotte zit niet iedereen met een hoop Lokomensen op kot. "Heb jij bij je inschrijving ons Vademecum dan niet gekregen?" vraagt Katrijn. "Daar staat alles haarfijn in uitgelegd. En niet alleen over Loko trouwens. Er zit een hele lijst in met alle kafees in Leuven, de restaurants, apothekers. Elk jaar proberen we alle informatie te verzamelen die voor de studenten nuttig zou kunnen zijn."

Leuvense overkoepelende kringorganisatie

VIEREN

Stef heeft mij gekust! Ik dacht dat ik uit elkaar zou spatten. Overmorgen gaan we samen naar een fuif in de Albatros. Eigenlijk wou hij vandaag al, om te vieren dat we samen zijn, maar daar volde ik mij toch nog iets te onwennig voor. Eerst maar eens uitgaan tussen andere homo's, dan voel ik mij niet zo bekeken.

Maia Wuyts

Indien je er van uitgegaan was dat de fiktieve hoofdpersoon vrouwelijk was, dan denk je nog teveel in stereotiepen. Ook VMUS (Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving) is een werkgroep van Loko-Sociale Raad.

MARKTROCK 2002

"Anne, als ik jou zie..." Of was het nu Louise, of Sita? Of misschien Leecheheheho? Meebrullen hebben we in elk geval gedaan.

Tina turned us on, maar gelukkig kregen we van weer een ander bevriend merk een condoom, want daar was de goddelijke Sita. You could make me so happy? Daar twijfelen we niet aan, schatje. Kom hier dat ik u onderwerp aan een diepte-interview!

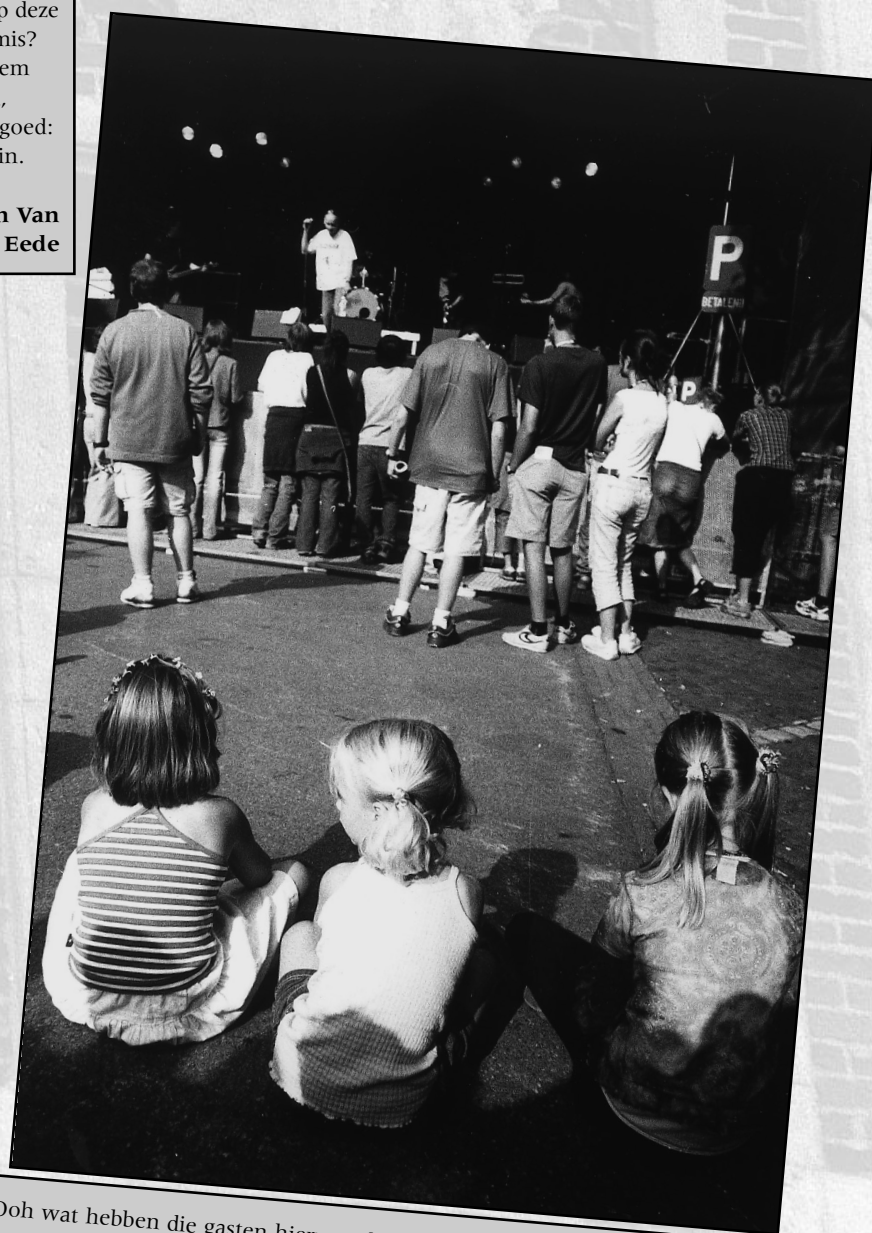
Marktrock

En Marktrock it was. Sponsors alom en tus-sendoor een beet in een hamburger en een goeie geut bier. Van de sponsor natuurlijk. Muziek? Was er dan muziek? Ach ja, er moet toch iets op de affiche staan, meneer. De gewone mix dus van cheap 'n easy en alternatief 'n easy. Hoewel: antiglobalistisch gebrul op deze kommersiële kermis? Gebruik het systeem heet dat dan. Jaja, jongens, het is al goed: the joke wears thin.

Foto's: Steven Van Den Eede

Rock 'n roll, beebie!

"Ooh wat hebben die gasten hiervoor lekkere kontjes!" Ze beginnen er jong aan tegenwoordig. Na rimpelrock in Hasselt, luierpap op de Vismarkt!

“Het veld is gedekt”

Daan Stuyven heeft net zijn nieuwe soloplaat uit, *Bridge Burner*, hij nam voor *Dead Man Ray* een nieuwe cd op, geproduceerd door niemand minder dan Steve Albini, en heeft ook nog de soundtrack klaar voor een film: “Meisje”. Gitaren en elektronika, dag en nacht, trendy en fout. Daan over de dialectiek van zijn gespletenheid die hem zo fassinerend maakt.

Veto: Een Engelsman zei bij het horen van *Bridge Burner*: “These arpeggiated baselines are so Belgian.” Juist?

Daan: «Een zinnige opmerking. Ze zijn daar in Duitsland mee begonnen en de Belgen hebben dat overgenomen en helemaal geëxploiteerd met de New Beat en vooral met groepen als Front 242, Neon Judgement. Ik weet niet hoe het komt, maar de Amerikanen hebben dat soort baslijnen nooit echt begrepen.»

KRUISVAARDER

Veto: Je bent al sinds eind jaren '80/begin jaren '90 bezig: er was *Running Cow*, *Volt*, *Citizen Kane*. Maar dat kwam toen nooit van de grond. Je was ook toen al bezig met die tipische '80-sounds tegen de heersende grungewind in.

Daan: «Nu doen we eigenlijk net hetzelfde als indertijd met *Volt*. Ik haatte die grungebeweging. Pearl Jam en zo: ik werd daar stapelzot van! The Pixies tot daartoe, en heel die Manchestertoestand vond ik ook nog wel tof. Maar die grunge! Jongens, grow up! Ik herinner mij nog een interview in *Le Soir* toen, waarin wij beweerden dat 'gitaar de CVP was' en zo van die boutades. In die jaren waren wij kruisvaarders tegen de gitaar.»

Veto: Terwijl zij zich juist verzetten tegen alles wat gesampled en 'niet oprecht' was.

Daan: «Ja, maar het ding is: als je popmuziek maakt — en dat doen ze uiteindelijk toch allemaal, Nirvana is ook popmuziek — dan heeft het toch weinig zin je af te zetten tegen het principe van popmuziek zélf. Popmuziek is op zoek gaan naar fictie, een ander soort wereld proberen te creëren en dat geldt voor iedereen even hard. Dus eigenlijk zetten ze zich af tegen iets wat ze 100% volgden maar waar ze stilistisch, vormelijk een slag aan gaven.»

Veto: Naar welke muziek luisterde je dan zelf in die periode?

Daan: «Erasure, Depeche Mode. Die dingen. Dat waren in feite uitlopers van de jaren '80. Maar er was toen vanalles dat ertussenin zat. Massive Attack, bijvoorbeeld, die sloegen een brug tussen de jaren '80 en de jaren '90.»

Veto: Je zette je af tegen heel die gitaarperiode, maar voor *Dead Man Ray* werk je wél samen met Albini, dé gitaargod van de producers. En de

soloplaat lijkt dan weer net alles wat Albini niet is. Is Daan een gespleten mens?

Daan: «Absoluut. Maar dat is gewoon zoals je 's morgens boterhammen eet en 's avonds een warme maaltijd. Je went daaraan. Het is perfect te combineren. Ik vind dat wel grappig. Maar dat was in begin ook al zo: toen stond ik op een bepaald moment met “Geen Franse wagens meer” op nummer één in de playlist bij Radio Donna en tegelijkertijd stond ik in Basta op Stubru op nummer één met een volstrekt ander nummer. Dat zijn twee totaal tegenovergestelde zaken. Het zijn momenten waarop ik zeg: “Het veld is gedekt!”

«Ik hou ervan om die slechte en goede cultuur tegen elkaar op te jagen en te mengen. Dan ga je zelf ook verschillende dingen aanvaarden in plaats van te proberen om één soort mens te zijn. Zoals nu in mijn eigen leven: enerzijds ben ik heel vroom en toegewijd en anderzijds heel krapuleus en compleet fout. Ik leef bijvoorbeeld een week helemaal gezond als papa en een week compleet “over the top” 's nachts. Dat is heel plezant. Het zijn twee totaal verschillende levens: de ene week sta ik om 8 uur 's ochtends op en de andere ga ik dan pas slapen.»

Veto: Als we zo zien welke instrumenten je gebruikt om je muziek te maken is het dan fair om te zeggen dat je een passie koestert voor analoge synths?

Daan: «Analoge synths klinken gewoon beter! Ik heb er hier zelf maar eentje, al de rest is van vrienden geleend. Ik kan mij geen nieuwe sjieke virtuele digitale synth veroorloven, anders had ik dat al lang gedaan. Die oude machines klinken wel goed maar ik ben daar geen maniak in. Als je mij een goed digitaal ekwivalent geeft: direkt.»

«Trouwens: hoe kouder de achtergrond, hoe harder het contrast wordt met je stem. Dus als de achtergrond koud is en je zet daar een stem boven, dan komt die stem beter uit. Het is als je een wit blad vol rommelige strepen: die strepen vallen niet op. Maar trek je maar één streep: dan wordt het wél interessant. Dat probeer ik met mijn stem te doen. Het is een keuze die je maakt.»

«Ik ben een singer-songwriter die dat in elektronika verpakt. Maar ik speel ook heel graag gitaar. Het is zoals je eens goesting kan hebben om een science fiction-film te maken in plaats van een *Boerenpsalm*.»

EKSPRESSIEF

Veto: Je hebt nu ook een vierde soundtrack af (voor de film *Meisje*, komt uit in september). Ga je daarvoor anders te werk?

Daan: «Er komt weinig of geen tekst aan te pas als je een soundtrack maakt. Dus moet je alles zeggen met de instrumenten. Zij moeten zowat de plaats van de zanger overnemen en heel expressief worden. Daar waar ik in de muziek de neiging heb van altijd maar lagen toe te voegen, moet ik mij bij film altijd inhouden want hoe minder je doet, hoe beter.»

«Voor mijn soloplaten ga ik eigenlijk heel traditioneel te werk. Ik ga dan achter de piano zitten en blijf doorspelen tot ik een hele cyclus van akkoorden heb. De tekst komt pas op het einde.»

Veto: Je staat bekend als een 'hippe' mens. Bij de video van “*Swedish Designer Drugs*” doe je iets wat ook weer serieus bij de tijdsgeest aanleunt. Heeft dat iets te maken met het feit dat je ook grafisch ontwerper bent?

Daan: «Ik ben een grote fan van popart en momenteel mag dat terug, dus is het eerder de tijdsgeest die maakt dat wat ik doe beter past. Maar voor deze plaat wilde ik geen té zware plaat maken. En als ik een zware tekst had of een zware zanglijn dan wou ik die counteren met optimistische muziek. En zo wou ik voor de clip ook zo'n “happy sfeer” creëren.»

«Voor de eindscène ging ik met een auto over kop rijden. Maar aangezien ik geen geld om een andere te kopen, moesten we een andere scène vinden. We hebben dan gekozen voor iets dat altijd werkt: danspasjes. Het is nogal een parodie op al die R&B clips. En ja, ik wist dat ik die Zweedse elementen erin wou: een Volvo, Zweedse ondertiteling en Nilfisk.»

«Ik lees geen magazines en kabeltelevisie heb ik ook al een jaar niet meer. Eigenlijk ben ik toch behoorlijk afgesneden, maar kan ik de dingen er wel hip doen uitzien. Ik kan stileren. Dat leer je als je in de reclamesektor gewerkt hebt. En ik kan dat zowel op de muziek als op de beelden toepassen.»

BAND

Veto: De hoes van *Bridge Burner* heb je ook zelf ontworpen?

Daan: «Daar was weinig ontwerpen aan. Toen een fotografe, een vriendin van mijn manager — toevallig bij hem op bezoek — de muziek hoorde begonnen we te praten. Ik wilde zeker ook weer die bepaalde sfeer: dat kostuum, dat zonlicht. Ik wilde ik België heel potsierlijk voorstellen: België op zijn Amerikaans. Net zoals ik Amerika eens op zijn Belgisch zou willen voorstellen.»

“Het onverwachte spreekt mij aan”

ook grafisch ontwerper bent?

«Ik ben een grote fan van popart en momenteel mag dat terug, dus is het eerder de tijdsgeest die maakt dat wat ik doe beter past. Maar voor deze plaat wilde ik geen té zware plaat maken. En als ik een zware tekst had of een zware zanglijn dan wou ik die counteren met optimistische muziek. En zo wou ik voor de clip ook zo'n “happy sfeer” creëren.»

«Voor de eindscène ging ik met een auto over kop rijden. Maar aangezien ik geen geld om een andere te kopen, moesten we een andere scène vinden. We hebben dan gekozen voor iets dat altijd werkt: danspasjes. Het is nogal een parodie op al die R&B clips. En ja, ik wist dat ik die Zweedse elementen erin wou: een Volvo, Zweedse ondertiteling en Nilfisk.»

«Ik lees geen magazines en kabeltelevisie heb ik ook al een jaar niet meer. Eigenlijk ben ik toch behoorlijk afgesneden, maar kan ik de dingen er wel hip doen uitzien. Ik kan stileren. Dat leer je als je in de reclamesektor gewerkt hebt. En ik kan dat zowel op de muziek als op de beelden toepassen.»

BAND

Veto: De hoes van *Bridge Burner* heb je ook zelf ontworpen?

Daan: «Daar was weinig ontwerpen aan. Toen een fotografe, een vriendin van mijn manager — toevallig bij hem op bezoek — de muziek hoorde begonnen we te praten. Ik wilde zeker ook weer die bepaalde sfeer: dat kostuum, dat zonlicht. Ik wilde ik België heel potsierlijk voorstellen: België op zijn Amerikaans. Net zoals ik Amerika eens op zijn Belgisch zou willen voorstellen.»

Veto: Werk je soms nog als grafisch ontwerper?

Daan: «Nee, enkel nog de layout voor de Sherman filterbank, mijn eigen platenhoezen en soms eens voor vrienden. Die grafiek was altijd ‘in functie van’. Ik maakte dingen aan de lopende band die dan na een maand al weg waren. En ik werd horendol van muziek te moeten verpakken. Ik wilde maken wat er in zat! Het verschil is dat ik de muziek voor mijzelf maak.»

Veto: Speelt de drang naar een soort van onsterfelijkheid mee?

Daan: «Dat is voorbij als je vader bent. Nee, het heeft te maken met het vormgeven aan een soort van droomwereld. Het is vals spelen met je eigen dagelijkse leven: iets maken dat groter wordt dan je eigen dagelijks leven.»

«Het is ook een stuk verveling: de drang om grootse dingen te doen en de alledaagsheid te overstijgen. Niet dat ik niet graag naar de bakker ga, maar ik hou ervan om met mijn eigen ritme te spelen. Muziek is ongrijpbaar. Radio of klank is uiteindelijk niet meer dan golven en trillingen. Radio is trouwens een heel tof medium. Ik luister liever naar de radio dan naar CD's: het onverwachte spreekt mij aan. Ik ga dan bijvoorbeeld op zoek naar een fantastisch nummer en na een minuut ga ik verder op zoek naar een ander fantastisch nummer. En dan luister ik dat niet eens uit.»

SMAKELIJK

«Er was hier vroeger een bejaardenzender, *Radio Nostalgie*. Daar draaiden ze fantastische dingen. Het waren allemaal oude mensen bijeen in een kafetaria. Die waren echt goed! Ze waren erg gespecialiseerd in muziek van de jaren vijftig en ze konden daar zo smakelijk over vertellen.»

Veto: Wat vind je van de evolutie die je hebt doorgemaakt van de jaren negentig tot nu?

Daan: «Wel, met *Citizen Kane* stonden we op de *Rock Rally* in 1988. We gebruikten toen een elektronische drum en een arpeggiated bas. Toen was iedereen daar vies van. We coverden toen een nummer van Joe Jackson. De Morgen vond dat OK, Humo vond dat verschrikkelijk. En dan begin je je aan te passen, je speelt weer meer gitaar en maakt serieuzere nummers. Daar krijg je dan wat applaus voor. En dan ga ik dat steeds ‘pushen’ tot op de grens. Als ze een plaat niet afbreken, wel dan doe ik verder in die richting. Je moet heel veel energie hebben en heel hard met jezelf willen uitpakken om ergens te kunnen geraken.»

Anne Dekerk
www.goddeau.com

De waakhond

Wie niet sterk is, moet slim zijn. Onder dat motto lanceerde Agalev onlangs een voorstel om de speculatiewinsten op woningen en gronden af te romen. De Gucht was met vakantie en dus leek het geschikte moment aangebroken om Vlaanderen warm te maken voor een groen ideetje.

Maar dat was zonder de waard gerekend. Het plan was nog maar net bekendgemaakt of De Gucht sloeg de groene droom zonder pardon aan diggelen. Zelfs tijdens zijn vrije dagen reageert de blauwe partijleider sneller dan zijn eigen schaduw. De discussie over de speculatiewinsten illustreert dat er in België nog politieke tegenstellingen bestaan. Agalev lust de VLD soms rauw, en omgekeerd. Maar wie verder kijkt dan dit duel, stelt vast dat de Belgische politiek evolueert naar een eenheidsworst.

Jef Tavernier, fractieleider van Agalev in de Kamer, uitte hierover onlangs zijn verontwaardiging in de Financieel Economische Tijd. Dat mensen twijfelen tussen de

VLD en sp.a vond hij niet normaal. Tavernier vroeg zich af hoe het mogelijk was dat traditioneel links en rechts met elkaar werden verward.

De oorzaak van die twijfel is nochtans duidelijk. De drie klassieke partijen verdrummen elkaar in het centrum van het politieke spectrum. De strijd om het grootste stuk van de taart leidt bij sp.a, VLD en CD&V tot een regelrechte profielvervaging. Niet zozeer programmatisch, maar wel op het vlak van de persoonlijke belichaming worden de verschillen tussen de partijen miniem. De (ex-)proffen, ex-direkteur en ex-middenstander die de sp.a leiden, maken de partij aantrekkelijk voor de middenklasse. Maar de traditionele achterban kan zich niet langer aan deze kopstukken spiegelen.

De VLD kampt met een gelijkaardig probleem. Het binnenhalen van ex-CD&V'ers en ex-Spiritisten doet de blauwe partij veranderen in een kameleon. In die gedaante is de VLD aantrekkelijk voor centrumkiezers,

maar de rechtvleugel vindt dat allerminst een aantrekkelijk vooruitzicht. In hun tocht naar het politieke midden botsen sp.a en VLD op de partij van Stefaan De Clerck. CD&V weet nog altijd niet wat ze wil en blijft dus voorlopig maar kamperen op haar oude standplaats. Dat de partij nieuwe kiezers kan bekoren, valt te betwijfelen, want van de geplande verjonging lijkt niets in huis te komen.

Vele kiezers staan dus voor een aarts-moeilijke opdracht. Ze willen niet in extremen vervallen, maar het enige alternatief is onzekerheid. Wat zal de rol zijn van de nieuwkomers binnen de VLD en hoe evolueert het kartel dat sp.a op poten heeft gezet? Niemand weet het. Gelukkig zijn de verkiezingen pas in juni 2003. Er rest dus nog wat tijd om duidelijkheid te scheppen. Die tijd zullen de traditionele partijen zeker kunnen gebruiken. De verwarring die gezaaid is, heeft immers al goed wortel geschoten.

Maarten Van Craen

STAD LEUVEN

Leuven. Eeuwenoud, springlevend.

OPROEP TOT DEELNAME AAN KUNSTPROJECT!!!

De Stad Leuven zal in de loop van de maand oktober gedurende zes avonden het project **HIC & NUNC** organiseren. Het wordt een manifestatie rond woord en beeld die zich voor een deel zal afspelen op straat. Via projecties op ramen van woningen zullen kunstenaars en dichters inspelen op het thema van de tentoonstelling *Meesterlijke Middeleeuwen* die loopt in het Museum Vander Kelen-Mertens van 21 september tot 8 december 2002. We zijn op zoek naar mensen die het raam van hun woning ter beschikking willen stellen voor de projectie van speciale gemaakte dia's. De Stad Leuven zorgt voor speciale folie zodat u van binnenuit naar buiten kan projecteren. Het is een pluspunt als u zelf (of via iemand anders) over een dia-apparaat kan beschikken. Afhankelijk van het aantal deelnemers zal er in de stad een route uitgestippeld worden. Deze route beperkt zich tot het centrum binnen de vesten. Wil u aan deze manifestatie meewerken of bijvoorbeeld alleen een diaprojector uit lenen dan kan u terecht bij Steven Dusoleil of Lieve Grymonprez, Rijschoolstraat 4/bus 101, 3000 Leuven, (016) 30 08 55

U kan meer gegevens downloaden in PDF via de site <http://mm.leuven.be>.

HIC & NUNC
HEDENDAAGSE MINIATUREN

17-18-19 oktober 2002
24-25-26 oktober 2002

HIC & NUNC
HEDENDAAGSE MINIATUREN

www.fnac.be

Kultuurschepen zoekt ramen om miniaturen te projekteren

Of je je kotraam niet ter beschikking wil stellen voor een kunstwerk tijdens enkele dagen in oktober, dat wil schepen van cultuur Saïd El Khadraoui weten. In het kader van de grote miniatuurententoonstelling *Meesterlijke Middeleeuwen* wil hij hedendaagse miniaturen tussen zes en twaalf 's avonds op ramen van de binnenstad laten projekteren. Daarmee vestigt hij meteen de aandacht op een hoofdpunt in zijn te verwezenlijken cultuurbeleidsplan: de inbreng van de lokale bevolking.

"Ter gelegenheid van *Meesterlijke Middeleeuwen* zal curator Jo Klaps enkele hedendaagse kunstenaars aan tien Vlaamse en Nederlandse dichters koppelen en hen vragen een soort hedendaagse miniatuur te maken," legt El Khadraoui uit. "Die willen we dan op enkele dagen in oktober met dia's projekteren op gelijkvloerse ramen in de binnenstad."

Dat hoeven dus niet per se woningen te zijn. Wie zijn kot ter beschikking wil stellen om een gezellig ronkende diaprojector kunst te laten projekteren op zijn raam mag dat laten weten.

Een en ander past in de doelstellingen van het cultuurbeleidsplan dat in de herfst zal worden voorgesteld. Vooral de band met de lokale bevolking en participatie door lokatieprojecten staat daarbij centraal. *Hic et Nunc* (hier en nu), zoals het project werd gedoopt, is dan ook in de eerste plaats op de Leuvenaars gericht en wil hen dichter bij het kulturele leven betrekken.

Wie zijn raam op 17, 18, 19 of 24, 25 en 26 oktober tussen 18 uur en middernacht ter beschikking wil stellen en in de binnenstad woont kan contact opnemen met Lieve Grymonprez op 016/30 08 55 of mailsgewijs bij lieve.grymonprez@leuven.be. Meer info ook aldaar te verkrijgen.

(mvs)

Fet WK voetbal ligt alweer een tijdje achter ons, op Wimbledon zijn de laatste balletjes geslagen en de Ronde van Frankrijk herinneren we ons nog nauwelijks. Dat betekent meestal dat de inschrijvingen en de tweede zit nabij zijn. Hoog tijd dus voor Veto om voor jong en oud de *facts of life* nog eens even op een alfabetisch rijtje te zetten. Eigenzinnig en ironisch. Zoals het de huisstijl voorschrijft.

A

Albatros: In een stad waar de grote fuifzalen even snel verdwijnen als de overtolige kilo's van Koen Crucke en Margriet Hermans samen, blijft de Albatros in de Brusselsestraat een lichtend baken. De studentenbeweging Loko nam de zaal enige jaren geleden over zodat er ook in de toekomst fuiven kunnen georganiseerd worden aan democratische prijzen.

Associatie: Voorheen was de KU Leuven onze *Alma Mater*, de dierbare, grootste, beste en dies meer. Tegenwoordig is ze bovendien ook nog de hongerigste en vertoont ze een expansiedrang waar zelfs Karel De Gucht nog een punt kan aan zuigen.

B

Big Brother: Louis Tobback ziet alles. Enkele jaren geleden wou de Leuvense burger(groot)vader al kamera's plaatsen in de winkelstraten en nu heeft hij de Leuvense ringweg bezaaid met flitspalen. Opletten dus als je met je fietsje 's nachts in volle vaart de Tervuursevest afbolt.

Bissen: Elk jaar zijn er studenten die de leerstof zo boeiend vinden, de proffen zo sjarmant en het inschrijvingsgeld zo belachelijk laag, dat ze het allemaal nog eens willen overdoen.

Brossen: Populaire benaming voor 'niet naar de les gaan'.

C

C van sirkel: Veto schudt niet alleen aan de boom wat inhoud betreft. Zie sub Spelling.

Campuskrant: Als de studenten hun eigen krant hebben, dan kan de unief moeilijk achterblijven. Alleen heeft de Campuskrant nooit het journalistieke nivo gehaald van Veto. Zelfs proffen die willen weten wat er écht gaande is, verkiezen Veto. Dat leidt wel eens tot schimpscheuten in de Campuskrant aan het adres van Veto. Een praktijk waaraan wij ons uiteraard niet willen bezondigen.

D

Dorst: Voor sommigen een gevoel, voor de student *a way of life*.

Drankprobleem: Budgettair ongemak aan het eind van de week.

E

Eerstekanners: Langs deze weg wil Veto alle nieuwe eerstekanners van harte welkom heten. Dit jaarlijkse zomernummer is vooral voor hen bedoeld, én voor de ongelukkigen die tweede zit hebben, een situatie waarin de nieuwe eerstekanners vanzelfsprekend nooit zullen verzeilen.

Eredoktoraten: Ziet u het niet zo zitten om zes van de beste jaren van uw leven te spenderen aan de wetenschap, maar heeft uw lief u verteld dat u toch wel erg schattig zou staan met zo'n vierkante baret? Wanhoopt dan niet: er zijn andere manieren. Word een internationaal bekende artiest, politicus of witteboordkrimineel en het komt voor elkaar. Of zorg ervoor dat er op Bloedserieus een blauwe fontein uit uw aderen spuit. Voor u het weet krijgt u een telefoontje van het rectoraat.

F

Fakbar: Onderduikadres voor gezochte studenten

OVAN ALBATROS TOT ZWANENMEER:

Het vliegend ABC van Veto

Fakulteitskringen: De alfa en de omega van de studentenbeweging, al is het vaak iets meer Alfa dan Omega. Zij vinden elkaar in Loko, de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. Maar daarover kan je elders in dit nummer meer lezen.

G

Geerts, Guido: Leuvense professor-emeritus die als voorzitter van de Spellingscommissie tien jaar geleden de spelling ontwierp die de officiële spelling had behoren te worden: eenvoudig, konsekvent, makkelijk aan te leren en dus erg democratisch. Helaas zagen de toenmalige ministers dat niet zo, met de huidige spellingschaos als gevolg. Zie ook sub Spelling.

Gras: Plantengeslacht waarvan bepaalde variëteiten onder studenten zeer geliefd zijn als rookmateriaal. Te vermijden als u ver-

K

Katolie: Betekenis van de K uit KU Leuven, het predikaat van onze universiteit. De K wordt echter de laatste tijd -- vooral door de top van de KU Leuven -- verkeerdelijk gelezen als 'Kwaliteitsvol'. De Gucht kan ook nergens zijn pollen van afhouden!

L

Les: Methode waarbij gegevens uit de cursus van de prof worden overgedragen naar de nota's van de student zonder dat ze via de hersenen van één van beide passeren.

Leuze: Veto heeft door de jaren heen verschillende leuzen of slogans gehad. "25 jaar een luis in de pels" is er een van. De beste en meest treffende blijft ongetwijfeld "Schaadt het niet dan baat het niet". Het geeft het

FOKKE & SUKKE HERKENNEN ALTIJD EEN GEZICHT

STRAATNIEUWS!
SPECIAAL INTERVIEW
MET...

volgens een interland op een WK moet leiden.

Gratis: De Veto is niet altijd gratis geweest. In 1978 kostte hij bijvoorbeeld evenveel als De Morgen toen. Een jaar later vond de studentenraad dat een groter publiek moest bereikt worden en sindsdien gebeurt de verspreiding gratis.

H

Hereksamens: Januari - juni - september: alle goei dingen bestaan uit drie, denkt de modelstudent. En gelijk heeft ie. We wenssen hem bij deze dan ook veel sterkte toe.

I

Internet: Wat zou een student zijn zonder de mogelijkheid tot het downloaden van kant-en-klare thesissen, illegale muziekbestanden en harde porno? De KU Leuven weet dat natuurlijk ook en heeft speciaal daarvoor Kotnet in het leven geroepen.

J

Jeuk: Student of niet, een beetje properiteit kan geen kwaad. Blijft u er ondanks herhaald wassen toch last van hebben, dan is er waarschijnlijk iets anders aan de hand. Zie sub Seks.

P

Peda: Kort voor *pedagogie*, ook wel resi-

dentie genoemd. Vroeger zei men wel eens dat in sommige het sperma van de trappen droop. Nu hebben ze ook daar kuisploegen.

Q

Quantummechanika: Wat de Bijbel is voor de protestanten en het Burgermanifest voor de liberalen, is de quantummechanika voor de doorwinterde student: je kan er zonder iets te zeggen alles mee verklaren.

R

Rectoraat: Verblijfplaats van de rector en zijn slippendragers. Wanneer die het weer eens verknoeien, wordt het een tijdelijke verblijfplaats van een bende studenten. Dat heet dan bezetting. Meestal komt hier een einde aan door loze beloften of een interventie van de rijkszwacht.

S

Seks: Doet het altijd goed, ook in overzichtjes als dit.

Semestereksamens: Kortweg semeks. Exkamensysteem waarvan drie jaar geleden nog vaststond dat het de eerste vijf jaar niet zou ingevoerd worden.

Spelling: Veto heeft altijd 'progressief' gespeld. Het maakt nu al jaren een statement door de zogenaamde spelling-Geerts te hanteren. Zoals je kan merken verschilt die niet zo heel erg veel van de huidige officiële spelling. Meer informatie kan je vinden op www.veto.be. Zie ook sub Geerts.

Spijbelen: Als je dit woord nog gebruikt, dan ben je ongetwijfeld een kersverse eerste-kanner. Zie daarom sub Brossen.

T

Bier is beter.

U

Uitzuigen: Praktijk die door de schaarste op de kamermarkt onder meer frekwent toegepast wordt door malafide kotbazen. Zie ook sub Seks.

V

Vakantie: Zo noemen strebers deze tijd van het jaar. Zij kunnen hun vrije tijd nu voortaan doorbrengen in gerenommeerde vakantieverblijven. Zie ook sub Monitoraat.

Verkiezingen: Aktiviteit die ook aan de universiteit af en toe een noodzakelijk kwaad is. Alles verloopt wel volgens de korrekte politieke gebruiken: wie aan de macht is maakt de spelregels. Bij voorkeur in de vakantieperiode van de studenten.

W

Westerrecht: Machtsg geile en manipulatieve rector uit de gelijknamige column in Veto. Alle gelijknissen met bestaande personen behoren volledig op toeval te berusten. Zie dus vooral NIET sub Oosterlinck.

X

X-files: Mocht u er ooit aan twijfelen, ook de proffen zijn maar mensen. Als dat niet zo was, dan had het al lang in Het Laatste Nieuws gestaan.

Y

Y-chromosoom: Vervelend hebbedingetje dat de helft van de studenten verhindert om vestimentaire hulpmiddelen (korte rokjes, diepe décolletés etc.) te gebruiken om te skoren op een examen. Een euvel dat eventueel kan verholpen worden door een hormonenkuur of het dragen van strakke jeans.

Z

Zekerheden: Een oud Engels gezegde stelt dat er maar twee zekerheden zijn: sterven en belastingen betalen. In studententaal: buizen en een verhoging van de prijzen in de Alma.

Zwanenmeer: Voor cultuur, gelieve andere pagina's te raadplegen